

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES

Número solt . 0'15 ptes

Trimestre . . . 1'50

ESPANYA

Any 7 ptes.

AMERICA

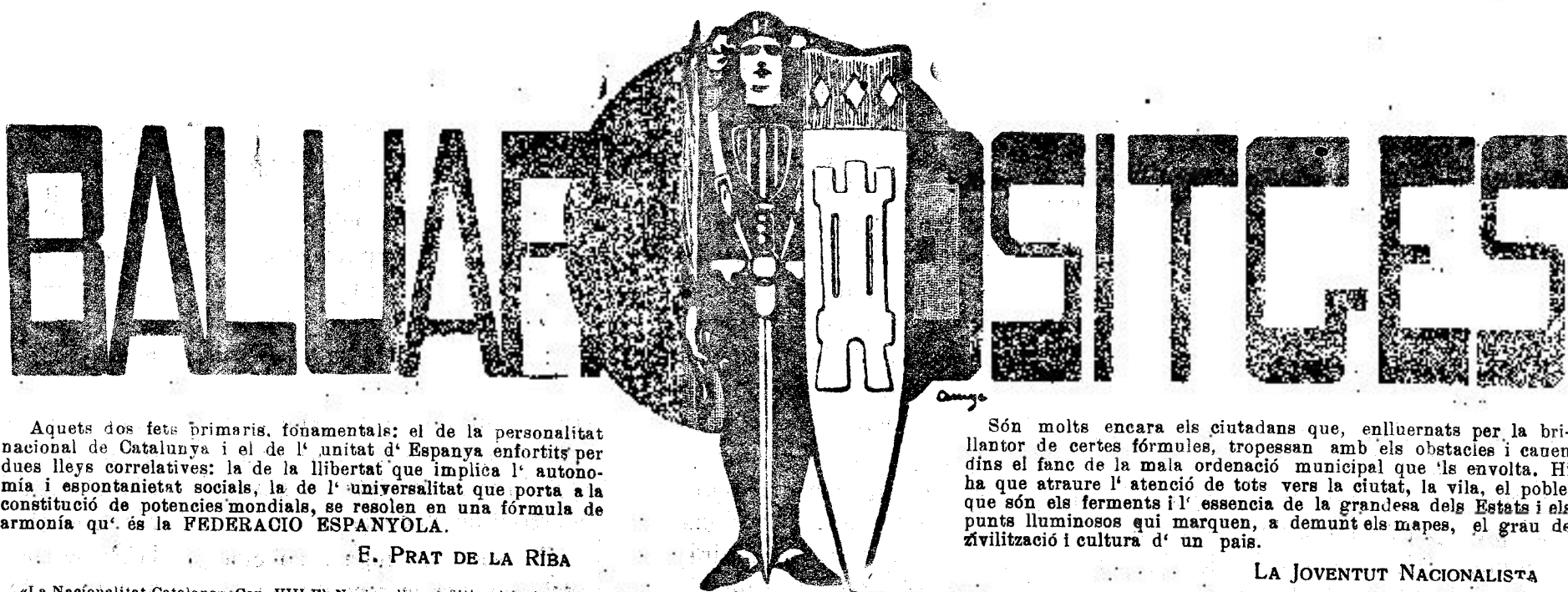
Any . . . 2'50 pesos (or)

ANUNCIS,

ESQUELES, REMESOS

I RECLAMS

a preus convencionals.

Aquests dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i espontaneïtat socials, la de l'universalitat que porta a la constitució de potències mundials, se resol en una fórmula de harmonia que és la FEDERACIÓ ESPANYOLA.

E. PRAT DE LA RIBA

«La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII El Nacionalisme polític».

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, tropessen amb els obstacles i cauen dins el fang de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraure l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els fermentos i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos que marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

(Manifest convocat al primer Congrés del Municipi).

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CARRER

DE LES PARELLADAS,

NÚMERO 9.

Telefon n.º 367

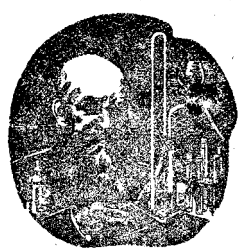
Els treballs es publiquen
baix la exclusiva res-
ponsabilitat dels res-
pectius autors.

No 's retornen
els originals.

Any XVII

Sitges, 7 de Abril de 1917

Núm. 809

NOMBRE REGISTRADO

PHOSPHORRENAL • ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT SOLER

INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

GRAN FABRICA DE espardenyes cordes i fils de totes classes

Magatzem de primeres matèries per a la
fabricació de Corderia i Espardenyeria

ISIDRO MARTORELL GOMIS

Suc. de Vda. Ramón Cleramont: antiga Casa FRANGAS

Ait, 5 - VENDRELL - Tel. 77

ACUEDUCTO VILLANOVÉS

Desde el 1.º de Julio del corriente año regirá para el arriendo de agua por volumen, fijo en la Segunda sección (Sitges, San Pedro de Ribas y sus términos municipales) la siguiente tarifa:

Por medio metro cúbico de agua cada veinticuatro horas,

Ptas. 60 al año;

Por un metro cúbico de agua cada veinticuatro horas,

Ptas. 120 al año.

En toda su red de distribución, las obras y materiales necesarios para instalar las tomas, ramales y aparatos de aforo las llevará a cabo y las facilitará gratuitamente la Empresa.

Villanueva y Geltrú, Mayo de 1916.—LA EMPRESA.

Sastrería • MARCET

SITGES

— TALL ELEGANT I D' ÚLTIMA MODA —

PROMTI UT :: PERFECCIÓ

— UNA VISITA I' N SORTIREU SATISFETS —

Carrer de Sant Pau, núm. 19

Nou producte americà

EVER-CLEAN

Nou producte americà

EVER-CLEAN, que significa **sempre net**, és el producte per excel·lència per a conservar d'una manera impecable tots els objectes en us, **mobles, portes, vidres, metalls de totes classes, plateria, miralls, marmols, cuirs, etc.** Especial per a **carroceries**. Fa desaparèixer tota mena de grasses i no taca les pintures, puig no conté càustic ni àcid. Caixa de 250 grams, 1'25 pes. Es ven en tots els principals establiments de la vila.

Sitges, catalaníssima

Are que els ceps van botrant i els camps prometen aurífiques espigues devall d'un cel més pur i armoniós, ens plau pensar en la florexença del nostre ideal dins aquesta esclatant Primavera.

Acomplida la gestió de la Catalunya, els partits modelats en motlles castellanistes queden raquítics i miseriosos, sense pell ni ossos. Deixalles d'un viu-viu fatídic, les robes usades de lliberals i conservadors, cap català gosa vestir-les, i li ve esquivada la vestimenta dels republicans benignes i dels republicans ferotges. Tota la col·lorina exòtica s'és extingida en un crepuscle mansoi de pirotècnica barata.

El poble de Sitges, entranyablement català, segueix la correntia amb rubor d'infant. Esquerrans, federals, gent de la

dreia, han abandonat llur peculiar positura, sumant-se a la allau nacionalista, però tan modestament, qu'ha passat desapercebut tot noble esforç. Diria's que la transfusió s'és dut a terme, temerosos del respir i del gestic: tan l'espai ha restat en silenci.

La evolució de nostra consciència col·lectiva és, no obstant, un fet incontestable. Aquests ciutadans qui duen persistentment triomfants els capdevaners del nostre moviment an els organismes de govern, tenen un llevat de catalanitat riquíssim, i són dúctils per a la plasmaria llur en lluitadors moderns. Sols falta arborar la flama per tal de no aparèixer dins una penombra sospitosa, doblement extranya en aquesta Vila Blanca, on qual-sevulla esdeveniment pren l'aire de festa, i ens agensa l'ànima la

més poc substancial gustació espiritual.

En arribar el gloriós Prat de la Riva vora nostre ens omplenàrem d'una emoció intensa, i ens la continguérem una mica encongits. Ell s'haurà preguntat si realment som nosaltres els qui hem aixecat el monument al Dr. Robert, els qui vàrem exaltar la Solidaritat, els qui ens assentem en els banquets patriòtics, els qui atraïem els artistes de la terra i familiaritzem amb els intel·lectuals. El mestre preeminent en nacionalisme ha creuat els nostres carrers, i l'hem deixat passar com un turista més, sense evitar el risc de que 'ns cregui una viletta molt cosmopolita però mancada de pensament.

El caràcter recreatiu de la estada aquí de l'home il·lustre, no li lleva l'eficàcia que en tot instant té la seva augusta presència. Lluny de causar-li enuig, el nostre incon-

dicional oferiment ha de reportar-li el goig pregó de l'adquisició d'unes valors d'idealitat quasi inèdites. Devant la seva obra constructiva, ningú pod negar-li el tribut d'admiració, i conjuntament devem els sectors de la vida política local retre homenatge a la mentalitat motriu de les nostres reivindicacions.

D'aquest deixondir-nos a la llum de la seva paraula clara i assabentada, potser ens en previngui la disciplinització de la nostra força i la sublimació dels nostres anhels poc definits. Que s'esbadellin doncs les roses de l'ideal al calor de l'astre rei de Catalunya.

Altres constel·lacions apareixen en el dossier del Blanc Refugi: l'Albert Rusiñol, En Ventosa i Calvell, En Pere Rahola, apart d'En Bertràn i Musitu, són nostres hostes, i llur companyonia ens goreix de la grisa convivència dels

passa-volants, qui en aquets darrers anys pretengueren convertir-nos en un poblet de Cuenca o Guadalajara.

Seriem suïcides si en mitg de l'opulència que 'ns envolta, la negligència continués fent de les séves. BALUART DE SITGES no té que repetir sa professió de fe: tota la nostra vida està al servei de Catalunya. El *Centre Nacionalista Català* es reconfortarà del present i empenirà, sens dubte, una tasca profitosa.

De l'escamot sumís al pobre diable de les nostres desventures, no cal parlar-ne. Afortunadament tots ens coneixem, i ens coneixen.

Acabem l'anàlisi d'avui amb el pit obert a la esperança.

LA REDACCIÓ.

Aquelles promeses...

Cada transgressió de la llei o abús d'autoritat comesos per la majoria que assessora i mana el ex-secretari, ha sigut tractat des d'aquestes planes, com és natural per a reprobarlos: i el sexteto erra que erraràs, carregat de tossueria, ja que enlloc d'esmenar-se, enlloc de rectificar i evolucionar en un sentit ampliament situat, han fet manifestacions que els ha posat de relleu, i més quan en plena sessió s'han declarat francament anti-Baluartistes per medi de alusions tant grogüereses com poques soltes.

Mai l'olm donarà peres en el seu verdader estat de producció, com no's pot demanar o esperar que certs subjectes siguin equànims, respectuosos, desapassionats, conscients dels seus actes, sincers i seriosos per a desempenyar amb dignitat i soltura les obligacions innates a l'investidura de càrregos d'elecció popular i és que les alfores tenen els seus perills i els que no tenen un temperament adequat se marejen o són víctimes de l'atracció i el vertig.

Hi va una gran diferència entre l'autoritat de comitè, forjada al calor de radicalismes doctrinaris, madurada en l'enclusa de les reivindicacions i aquella altra autoritat serena i austera que dimana del dret i encarna la legítima orientació de la col·lectivitat en un ambient de pau i germanor.

Allà s'improvisen quefatures i reputacions, s'aplaudeixen els més atrevits procediments de renovació, se fa ambient per a campanyes obstruccionistes, s'indueixen les masses a la explosió tumultuosa de sentiments mal conreus moltes vegades. Casi sempre s'aconsella la resistència activa o passiva segons la oportunitat, se fomenta l'esperit de la lluita amb totes les seves conseqüències; i en canvi les funcions gubernamentals i administratives han d'esser desempenyades amb prudència, moderació, templança i ordre, perquè l'ordre és condició essencial pel lliure exercici dels drets polítics i socials. Per lo tant, entenem que no estan en el seu element aquets *redemptors* al fer-los desempenyar el seriós càrrec d'administrar els bens comunals dintre l'estructura i ressorts d'una Llei Municipal que no entenen i la detesten i dintre una forma de govern nacional que combaten.

Una de dos; o aquets homes han de claudicar, han de traïdonar als seus companys d'ideal, o han de faltar amb freqüència a la llei, perquè poc respecte els ha de mereixer si la consideren dolenta. Això succeeix amb la fracció socialista que té per aliada a la fracció julianera i conjuntament formen majoria i tots plegats representen allò que individualment és de la seva preferència, sense preocupar-se del que dirà l'opinió, ni de si els seus actes reuneixen o no tots els requisits de serietat, moralitat i acert.

No en vá hi ha qui diu: "Mentres governarem, farem lo que ns darà la gana" (textual). Aquest és el llenguatge dels amos del carrer, la raó de la força bruta, el entronament de la reacció despòtica, disfressada amb el murrió d'Espartero i el gorro-frigi d'en Lerroux.

La confecció del padró municipal és un acte incalificable.

La construcció de clavegueres no mereix l'aplauso del veïnat apesat de ser una millora d'higiene, perquè hi ha la sospita, i més que sospita antecedents, per a creure que allò és un nou *affaire* de la ciència riberenca.

La instal·lació de l'enllumenat als edificis municipals és una manifesta falta a la llei de contractació de serveis municipals, com així mateix ho és la proposta de modificació del contracte amb la companyia "Riegos y Fuerza del Ebro".

L'ebro és un riu caudalós i ja diu l'adagi: "a río revuelto ganancia de pescadores." Veritat Venturèta?

I ara entre paréntesis; hem de fer públic que entre moltes coses dolentes té vosté un mèrit poc comú i és el de domenyar les feres, és a dir, les feres del socialisme local, perquè, miri senyor Venturèta que vosté els ha posat mansos des de aquella inolvidable setmana en que girats i resoluts varen ensenyar els punys, imposant obediència per l'amenaça del foc que destrueix i purifica per arribar al ideal de Veritat, Cultura i Solidaritat.

Aquella brama de lleó, s'han tornat debil balar de xais, bè... bè... i n'hi han que evolucionen cap a la burgesia; tot se torna canviar de postura i fins algun abdicaria de la seva filiació si no fós perquè el passat no's pot borrar i els hi dol perdre la popularitat.

Els socialistes incondicionalment al servei d'en Julià com home públic és l'únic que faltava veure entremig de tanta miseria moral i material.

Doncs, la minoria vulgo socialista és un instrument perturbador, inadmissible, per a formar part d'un organisme amb funcions de govern ja que les seves idees, o sigui el seu credo polític, els distancia de col·laborar a la obra d'acció gubernativa sense llastimar sentiments de templança i donar al nom de Sitges un matís que per ara no té.

I l'altra minoria? encara és pitjor per son caràcter mercenari i per antecedents reprobables en la creuada de les nostres lluites i rivalitats cada dia més intenses per culpa d'un sol home. No cal anomenar-lo.

En realitat no se'ls pod exigit el compliment d'aquelles promeses per les quals van assaltar els llocs que usufructuen, perquè no sabien lo que prometien, no podien calcular l'alcans de tals compromisos amb el còs electoral, ja que sols per mala fé o ignoran-

cia se pod suscriure un manifest plagat de disharats.

L'empenyo en volguer realitzar alguna d'aquelles promeses els ha de precipitar al fracàs, perquè sens la direcció d'en Venturèta no saben ont van i ja se sab per dolorosa experiència que allà ont ell intervé tot se tornen embolics i errors, i no cal advertir que si li donen atribucions, (que quan, no les hi donen se les prehen), no queden diners ni crèdit.

Doncs les dues fraccions aliades contra "Acció Administrativa" no són la representació que necessita i es mereix Sitges.

L'objecte de la convulsió de Novembre, deixant apart secundaris punts de vista, ja sabem i havem dit quin era; però allavors molts no veien més que la superfície enganyosa, no veiem el solatge fangós i pestilent del fondo, el ferment de baixes mires, la podridura del bloc convulsionista ja en estat de descomposició.

Recomanem al llegidor i especialment als que amb el seu vot i de bona fé varien contribuir a crear aquesta situació caòtica i morbosa, que llegeixin la part que a continuació transcrivim de la sessió del 26 de Gener de 1917, ignorada fins ara pels que tenen dret a sapiguer com i de quina manera es fa ús dels seus cabals; prometent ocuparnos en més detingudament en el proper nombre.

Acord (?) ignominios

Apesar de que en la ressenya que l'Eco va publicar de dita sessió no hi figurava ni una sola paraula relativa a l'acord de referència, ni tampoc feya per a res al·lusió a dit acord la no a extracte que de la propia sessió va proporcionar-nos el Secretari del mateix Ajuntament, ara resulta que i cas inaudit! en el llibre d'actes hi figura lo que segueix, lo qual a ben segur ha de sublevar l'ànim de tots els sitgetans que tinguin dignitat i vergonya:

"Seguidamente relacionada con los antiguos créditos municipales y débitos correspondientes, leyóse por el secretario actuando una vez retirado del Consistorio don Juan Mitjans a causa de interesar el asunto a un próximo parlente suyo, la instancia documentada suscrita por don Buenaventura Juliá Massó, solicitando que el Ilmo. Ayuntamiento adopte diferentes acuerdos.

En primer lugar reclama se elimine de la relación de deudores al Municipio unida al presupuesto de 1916 la cantidad de 642'62 pesetas, y que en ella figura como intereses de Propios abonables por el reclamante, pues lejos de adeudar dicha cantidad debe percibir la de 359'60 pesetas, para la completa amortización de su anticipo de 1.000 pesetas que a su tiempo fué destinada a tramitar el expediente por saldo de atrasos con el Tesoro público en méritos de la ley de moratorias de 16 de Abril de 1895, según todo ello se comprobó ante el Juzgado de instrucción de este partido y ante la Audiencia provincial de Barcelona al instruirse la querrela criminal a que el asunto dió origen.

También solicita el Sr. Juliá se anule la otra partida en relación a multas gubernativas pues queda

el descubierto de referencia en méritos del expediente administrativo de apremio contra el mismo tramitado al finalizar el año 1907. Igualmente pide se suspenda fijar su débito por derechos de certificado mientras no se compruebe su importe en el periodo comprendido entre el 1.º de Julio de 1895 y el 31 de Diciembre de 1901, durante el cual tales derechos beneficiaban y corrían a cargo directo de éste el gasto de material de oficinas.

En segundo lugar, solicita el reclamante se le reconozcan en la relación de acreedores además de las cantidades en ellas continuadas la de 359'60 pesetas por saldo de su referido préstamo de 1.000 pesetas con las sumas de 573'50 pesetas por tres distintos asuntos referentes al servicio de cloacas, de 351'60 pesetas por otras ocho cuentas, todas ellas a cargo del municipio y satisfechas a nombre del mismo por don Buenaventura Juliá antes del 1.º de Enero de 1904, conforme así se consigna en documentos acompañados en pliego y letra de don Bartolomé Misas Rosés, quien en Agosto del propio año inició con el interesado que truncó inesperadamente en aquellos mismos días la suspensión del entonces Secretario.

También interesa el Sr. Juliá en su solicitud, se le reconozcan en la relación de acreedores la cantidad de 38'79 pesetas, por el déficit resultante en la relación por guarderías y vigilancia apropiado en sesión de 31 diciembre, en cuya misma fecha se ultimó el convenio sobre cédulas de morosos en cuyos méritos el Sr. Juliá hizo desembolso de 100 pesetas, a cuenta de los cuales percibió 40'50 pesetas solamente, despachando los pedidos en periodos de apremio correspondiente por tanto el abono de las 59'50 pesetas no cobradas por el mismo.

Igualmente pide el solicitante se suspenda señalar la cuantía de sus desembolsos por talones de contribución comprendientes a fincas expropiadas y a casas ruinosas mientras no se encuentren los justificantes que han de obrar en las oficinas municipales.

Abierto debate, el Sr. Carbonell entendió que era de justicia acceder a lo solicitado por el señor Juliá, convenciendo por completo los razonamientos de su instancia i los datos aportados, expuso sin embargo, era de gran conveniencia se llegase desde luego a la liquidación definitiva sin suspender por razón de la cuantía de los derechos de certificados ni tampoco por extravío de los talones de contribución.

El Consistorio quedó enterado de que se habían practicado las comprobaciones convenientes según los cuales los certificados con derechos expedidos a la utilidad de particulares durante el periodo de 1.º de Julio de 1895 a 31 Diciembre 1901 ascendían a ciento veinticinco de los cuales 140 devengaron dos pesetas otros 10 tres pesetas y los restantes 5 cuatro pesetas esto es trescientas treinta pesetas en junto con cuya

suma esta conforme el interesado y que respecto a los talones contributivos nada se ha encontrado por lo que el Sr. Buenaventura Juliá Massó preferiendo perjudicarse renuncia a lo desembolsado en tal concepto pero por su parte conceptúa decoroso se señale una módica cantidad como prueba de haberse tenido en cuenta la cuestión al practicarse la liquidación definitiva entre este Municipio y el reclamante. Conforme los señores Concejales reunidos propuso la Presidencia la adopción de los acuerdos siguientes: 1.º Anular de la relación de deudores al Municipio que debe unirse al presupuesto de 1917 la cantidad de 642'62 pesetas por intereses intransferibles así como la de 13'50 pesetas por multas gubernativas, 2.º Fijar en 330 pesetas los derechos de certificados abonables por D. Buenaventura Juliá Massó, 3.º Incluir en la relación de acreedores para el presupuesto corriente las partidas de 359'60 pesetas como saldo del anticipo aplicado al expediente tramitado en virtud de la ley de moratorias de 16 de Abril de 1895 de 673'50 pesetas por tres cuentas referentes a cloacas de 351'60 pesetas por otras ocho cuentas de servicios municipales de 38'79 pesetas como déficit de guardería y vigilancia en 31 de Diciembre de 1903 y 59'50 pesetas aplicadas al convenio por cédulas personales en igual fecha todo ello satisfecho por D. Buenaventura Juliá Massó a nombre de este Municipio. 4.º y último, Señalar la cantidad de diez pesetas como saldo de los talones de contribución a cargo de esta villa satisfecho por el Sr. Juliá.

En su vista el Ilmo. Ayuntamiento prestó su unánime conformidad a los extremos antes propuestos como resolución a la instancia de D. Buenaventura Juliá Massó.

Comentari breu

Sense perjudici de lo que ns proposem dir més endavant respecte a aquest assumpte, no serà per demés que de moment parli per nosaltres la més alta representació de la Justícia, copiant un fragment de la sentència dictada pel Tribunal Suprem en la causa per injuria i calúmpnia contra el dignè diputat a Corts per aquest Districte, D. Josep Bertrán i Musitu:

"Segundo: Considerando que por los documentos aportados a los autos y explicaciones que en ellos se han dado, se evidencia que la conducta de D. BUENAVENTURA JULIA como Secretario del Ayuntamiento de Sitges, dejó bastante que desear por las irregularidades administrativas que aparecen durante su gestión...

Cuarto: Considerando que a mayor abundamiento y por las pruebas aportadas a los autos y que han sido objeto de detenido examen en el período oportuno, aparece que cuantos cargos se hicieron a D. BUENAVENTURA JULIA MASO, lo fueron por actos y abusos de la época en que desempeñó la Secretaría del Ayuntamiento de Sitges, y como a juicio de este Tribunal se ha justificado de un modo detallado la verdad de las imputaciones in-

juriosas en que aquelles se fun-
daban...

Cal meditar serenament sobre els con-
ceptes inapel·lables per guardar estreta
concordància amb l'honor acort muni-
cipal que més amunt publiquem.

Recorts

A NA CARME JULIA

Quin goig per nosaltres el celebrar la
Diada de Pasqua amb les típiques Cara-
melles a Santiago de Cuba, país ont no
era coneguda tal costum. Temor i ale-
gria teníem de presentar-nos al públic,
però confiàvem en la bona acollida que
hi teníem les manifestacions artístiques.
Els qui formàvem l'«Esbart Cantaires»
erem pocs, enardits joves tots. Les exi-
gències de les cases comercials, no'ns
permetien que a la nit fèssim de lli-
vertat, i que quedéssim reduïts a un
petit grup; i a la fi, coratjosos, ens di-
cidírem rompre el glaç.

Una dotzena de fills de Sitges i Moja
en sa major part, baix la direcció d'En
Magí Carbonell, el Dissabte de Gloria
de 1911, cantàrem:

*«Remembrem de la patria les diades
que omplen de joia els cors,
essent Pasqua de les més celebrades
fent els deguts honors.»*

Inspirada sardana, música del mestre
director, de quin eren les tres pessés
cantades.

L'èxit ens somrigué i ben entrada la
matinada encara voleïaven per l'espai
nostres canturies.

Contentíssims ens retiràrem; havíem
implantat una tradició catalana ben
nostra i de belles costums; havíem sem-
brat, rompent la pressió que'ns voltava.
Era una victòria.

A la tarda del diumenge, dessota la
ombra de dos corpulents mamencillos,
en rústega taula, més de quaranta com-
panyes la voltàvem, junt amb algunes
damiselles, fent honor a l'opífer banquet,
d'improvisats cuiners; l'Esbart hi era
en ple, l'entusiasme es desbordà i es
cantà tot el repertori, celebrant el triomf
amb promeses de que en el proper any
la Pasqua seria dignament celebrada i
amb major esplendor.

Es el Dissabte de Gloria, a les deu del
vespre, aquell petit Esbart ha esdevin-
gut famós «Orfeo Catalunya», prop de
cinquanta joves amb barretina verme-
lla sota la batuta del mestre Carbonell,
junt amb nutrida Banda, estant enfront
a casa el Batlle de la Ciutat; el carrer de
Sant Tomàs esdevé curull de apretada
multitud en la que s'agermanen cata-
lans i cubans, no podent els tramvies
obrir-se pas; per balcons i finestres
bells rostres els guarneixen, la mateixa
sardana, «Remembrança», s'executa,
llargs aplaudiments ressonen; el orfeo-
nista teníem la fe posada amb el Vals i
Americana, lletra d'En Salvador Olive-
lla, música del director Sr. Carbonell;
torna a regnar el silenci, música i chor
rompen el Vals, i al ser al mot de:

*«I si tu amb goig acceptessis
l'ofrena del nostre amor,
guardarem del jorn de Pasqua
un feliç i gran recort.»*

centenars de mans se juntaven avans
dels finals premiant la tasca; an els ulls
dels vells catalans esparnejaven les llà-
grimes emocionants d'agradats recorts
de la joventut; i els cantaires ploraven
d'alegria, el triomf era assolit.

Encara que molts cubans no enten-
guessin nostres cançons ens admiraven.
Es cantà l'última cançó;

*«Una nena d'ulls de foc
i ondejada cabeller»*

impresionà al auditori de dolça arro-
bansa, i l'ovació repercutí sorollosa.
Fins a les sis del matí duràren nos-
tres cants i al tornar al local, sols parau-
les d'elogi sortien de les boques de la
gent que, matineria, complia els deures
de l'Església.

La festa de la tarda, altre triomf; el
terrenys del «Aplec de la Mona», eren
invasats; el local no para els obsequis
tampoc, tot vessava alegria, i els tram-
vies eren pocs per portar la gentada.

Son dos actes que recordaran amb
fructuïtats tots els que hi prengueren part.

D'aleshores, cada any, ha anat crei-
xent l'èxit assolit per l'Orfeo en la Dia-
da de Pasqua, passant de mil ja, l'audi-
tori que en tal Diada acudeix davant de
les autoritats per a sentir les seves can-
çons.

La lleve dona profit, i els que esti-
mem nostra terra ens sentim orgullosos
d'haver implantat tan bella costum.

PIMSA

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 30

Es presidida per l'Alcalde, i hi assis-
teixen els senyors Mitjans, Bosc, Carbo-
nell Company, i Llansó.

Es aprova l'acta de la sessió anterior.
Es llegeix el B. O. extraordinari que
diu que el Govern sospèn temporalment
les garanties constitucionals. Enterats.

Es dona compte d'un ofici del Rector
de la Universitat de Barcelona, en el que
s'anomena mestra interina de l'escola
nacional de nenes, a donya Maria Zazo.

D'una instància del arquitecte don Jo-
sep M.ª Martino, dient que aviat s'en-
tregan les cloaques, demanant que quant
s'hi hagin de fer empalmes es facin per
personal competent i tècnica.

En Mitjans explica detalladament lo que
vol dir la instància, afegeix que l'arqui-
tecte vol que els empalmes es fassin pel
mateix sistema de tubos i que l'Ajunta-
ment designi una persona perita quan se
fassin. S'acorda així.

Es dona permís a don Josep Oliveras
Ferret, per a fer obres a la casa n.º 7 del
carrer Parelladas.

Són aprovats diferents comptes dels se-
nyors Barts, Font, Ferrer, Serra, Plana, Car-
bonell, B. Fernandez, i President de Fo-
ment, aquest per jornals per la plantació
d'arbres al carrer de F. Gumà.

S'acorda la distribució de fonsos pel
proper mes.

Es aprova la recaudació de consums
del mes de Febrer.

En Bosc manifesta que quant va ferse
la subasta de les clavegueres se va haver
d'anar a un segon concurs i que ell dema-
nà que en el contracte hi constés s'ocupes-
sin als obrers de la localitat amb prefe-
rencia; que ha fet les obres un de fora,
havent fet treballar més hores als obrers
menys jornal; i que ells no's podien pen-
sar que fés això.

Que ara hi ha altre treball de conveni,
que en el mateix es fan treballar nou ho-
res i menys jornal als obrers; i que sem-
pre han volgut 8 hores de treball; creu
que com que el treball es per conveni, i
no contracte, es podria arreglar que
avans que'ls obrers treballin més hores, i
perque les subsistències estan als núvols
que l'Alcalde i el P. de F., mirin de veu-
re si es pot fer un arreglo, encara que al
Municipi hagi de donar alguna cosa més
al contractista, doncs podria ser que aquest
es vegés obligat a fer-ho pel preu baix
que ho té; i perque en lo successiu no
torni a passar, proposa que en tot contrac-
te que es fassi s'hi compii la jornada de 8
hores, i jornals els que tinguin acordats
a les societats obreres.

L'Alcalde diu que ho farà amb gust lo
que diu en Bosc, i la proposició demana
al Consistori que l'aprovi. Així es fa.

El mateix Bosc es queixa a l'Alcalde
com a P. de la J. de R. S., que hi ha un
nen de 14 anys, que guja un carro, podent
succeir una desgracia, posant-ho en son
coneixement perque el tregui.

La Presidència promt compliaurel.

En Mitjans diu que dijous es feu la
inauguració de les cloaques davant la re-
presentació del Consistori i Presidents de
Societats de la Vila i altres personalitats,
convidats per l'Alcaldia, perque l'arqui-
tecte volia es cercioessin de que tenia
èxit aquesta obra moderna.

Considera que l'Ajuntament ja te de
donarles com propietat del Municipi se-
gons consta en l'acta que es feu i com
això figura en el compromís d'honor, vol
que es fassi públic la inauguració, recor-
dant a tots els propietaris hi empalmin i
quid ris ingressos que s'assin poden anar
amortitzant; que s'obligui als propietaris
a fer-ho, podent-se medir les fatxades per
cobrar l'arbitri que els correspon.

Queda aprovat, aixecantse la sessió als
vint minuts.

El Dr. M. Golferichs

Rodejat de la seva amantíssima familia
i confortat amb els auxilis de nostra santa
religió, el dia 20 del mes últim va ador-
mir-se en la pau del Senyor el savi Doctor
en Medicina i Cirurgia D. Macari Golfe-
rics i Coma, cantant tan sensible perdua
fondíssima emoció entre'ls seus companys
de professió i nombroses amistats.

L'il·lustre finat nasqué en la ciutat
comtal el dia 1 d'Agost de l'any 1832,
havent cursat amb gran profit els estudis
del Batxillerat en l'antic Real Col·legi de
Sant Antoni, regit per Pares Escolapis;
essent durant les festes centenaries del
esmentat establiment docent, l'únic que
restava del seu curs de professors i con-
deixebles.

Després, seguint la tradició de la fami-
lia, car entre llurs membres sempre s'hi
han comptat veritables apòstols de la
Medicina, cursà en la Universitat de Bar-
celona els estudis de dita facultat, obten-
int amb les millors qualificacions els graus
de Llicenciat i Doctor.

La seva il·lustració gens comú va por-
tarlo de professor a la Facultat de Medi-
cina de la capital de Catalunya; havent
format part també de la Corporació Muni-
cipal de dita ciutat, en la tongada crítica
que seguí an aquella revolució en que'l
Govern designà a persones de prestigi i
reputació per a que, presidides per don
Manuel Girona (q. p. d.), possessin en
ordre el dasgavell existent en el Municipi
barceloní.

Mes olt el Dr. Golferichs sobressurtí en
grau superlatiu fou en l'assistència facul-
tativa, en l'exercici pràctic de la seva
carrera: en els 60 anys de professió pod
afirmarse que no hi hagué company que
no s'hagués honrat amb un concell del
Dr. Golferichs, qui havia visitat fins a sis
generacions de la mateixa familia; essent
estimat i respectat arreu com a veritable
pare.

També despenyà amb singular acert
la presidència del Col·legi de Metges de
aquesta província.

Nostra vila s'havia honrat varies veg-
ades amb la seva visita, admirantia ssmpe
com a exemple de netedat i conceptuàlia
com ideal per a estació d'hivern.

Durant la seva darrera estada aquí, en
el mes d'Agost de l'any 1915, va visitar
l'Hospital de Sant Joan Baptista, quedant
admirat de les qualitats del nou edifici,
per lo que felicità al Sr. Administrador,
qui va acompanyarlo per totes les depen-
dències d'aquell establiment benèfic.

Els actes de l'enterrament del seu còs
i dels solemnes funerals celebrats en su-
fragi de la seva ànima, resultaren im-
ponentes demostracions de coldid, testimo-
niantes les fonses simpaties que comptava
el finat.

Rebin els seus fills, i molt especialment
la distingida senyora viuda de Masó, el
nostre més sentit pesam, que fem extensiu
als seus nets, volguéssim amics nostres
i alguns d'ells distingits col·laboradors.

Dietari de la vila

DISSAPTE

Acompanyat de la seva distingida
familia, arriba nostre particular amic el
Diputat a Corts regionalista per Barce-
lona D. Albert Rusiñol i Prats, a qui
afectuosament saludem.

DIUMENGE

Es nota molta animació de sportmans
que s'entrenen i volten pel circuit de-
nominat del Baix Penadès.

Es hoste de nostra vila durant
algunes hores el Diputat a Corts, regio-
nalista, per Santa Coloma de Farnés,
D. Joan Ventosa i Calvell.

DILLUNS

Ara li toca el torn al Cap-de-la-Vila
pera servir de camp d'experimentacions
forestals; haventse comensat a obrir una
trinxera-rasa per a posarhi terra nova i
plantarhi arbres fruyters, medicinals i
altres menes d'especies.

Aquets treballs, i gastos consegüents,
tenim entès que no corren a compte del
Municipi, lo qual ens extranya molt,
doncs no sabem que s'hagi pres cap
acord consistorial en sentit de cessió ni
molt menos.

Això ho diem perque'l President de
la C. de F. ha demostrat sentirsen molt
orguïlls de considerarse lo que se'n diu

el amo de la calle; i la veritat és que no
tan fàcilment es fa relegació d'un dret
indiscutible, comprovat per la instància
de D. Josep Planas Robert.

Ja passa la séve, ja, perque no li han
dit res; però...

Es portat al camp del repòs etern
el cadavre de l'apreciable compatrici
D. Sebastià Mora Torres, passat a millor
vida a la edat de 74 anys.

Rebin els seus desconsolats pares i
demés familia el nostre pesam.

En virtut d'haver negat el lletrat
coadjuvant Sr. Claveria, en el judici
contenciós-administratiu, la existència
d'una providència dictada per l'Excm.
Sr. Governador Civil D. L. Matos, el dia
9 de Desembre de 1915, i remesa a'n
aquest Municipi; D. Miquel Solà Puig-
cerçós presenta al Jutjat municipal una
denúncia criminal, a fi de que s'averi-
gui ont para aquell document.

Practicades les diligències judicials
oportunes en les oficines de la Casa de
la Vila, és presentat el llibre d'actes de
l'Ajuntament; trovantse en la sessió
del 16 de Desembre de 1915 transcrita la
esmentada providència i, ademés, co-
piada en el registre d'entrades.

DIMARS

L'Alcaldia notifica a nostre bon amic
i conveí D. Antòni Soriol Vidal la im-
posició d'una penyora de 15 pessetes per
maltracte als arbres del carrer Francisco
Gumà, no se sab si d'obra, de paraula
o bé de pensament.

El màxim de la penyora casi ens fa
creure en la «bona intenció» de la pen-
sada de cobrir d'arbres aquella via que
dona accés a la entrada del Prado Subu-
rense, per lo que 'ls socis de l'esmentat
centre recreatiu farán santament, en
previsió de que així no pugui repetir-se
lo succeit, d'utilitzar el reixat del carrer
de Jesús al dirigir-se al local social.

Fem aquesta advertència perque en
els temps que correm fan de molt bon
estalviar 3 dures; i, ademés, perque se
han de fer tots els possibles per a no
donarli gust a l'Alcalde, qui a la vegada
és també President d'El Retiro.

El Jutjat municipal termena la
seva investigació sobre la denúncia del
Sr. Solà, per haver sigut presentat aquet
matí l'original de la consabuda comu-
nicació negada.

Tota la documentació relativa a aquet
assumptu ha sigut remesa al Jutjat de
instrucció del Partit.

DIMECRES

Després de moltes anades i vingudes
tractant de celebrar sessió de primera
convocatoria, a dos quarts de nou es
plega, perque sempre en falta ún, en-
care que no sigui el mateix.

Lleugera indisposició fa guardar
llit al distingit hoste D. Enric Prat de la
Riba, per a qui sincerament anhelem
breu millora.

Encare que'l dia no ha sigut de
lo més apacible, la vetlla es presenta
bona: cel net i el gran focu vespertí
amb tot el seu esplendor enlluernant
la terra; tot lo qual fa que 'ls carrers es
vegin molt animats de concurrència que
visita les cases ont es troven exposats
els sants misteris.

Com sempre, el de la predilecció dels
visitants és el de la venerada imatge de
Nostra Senyora dels Dolors, qu'enguany
l'ueix un valios vestit, regia confecció
de vellut de seda primorosament bro-
dada i recamada d'or amb riques perles
i pederria, ofrena, a la Verge, de la res-
pectable i distingida dama, primera
administradora, D.ª Dolors Gili Casano-
vas, en quina residència s'hi trova ex-
posada, amb senzillesa i gust artístic,
entre plantes, flors i una gran profusió
de llum elèctrica blanca i de colors, des-
tacantse radiant d'explendor la pun-
xant corona i el nom de Maria.

Es cantat l'«Stabat Mater» a veus i
música, baix la direcció del mestre de
Capella, D. Manel Torrens Girone.

DIJOUS

Afortunadament no ofereix cuydado
l'afecció que reté en sa casa a l'Excm.
Sr. D. Josep Catalá Fuxá, President de
l'Audiencia Territorial de Catalunya, a
quin distingit hoste desitgem un prom-
pte restabliment.

Al Temple parroquial a les 10 del
matí se celebren els Divins Oficis, assis-
tinthi les autoritats i fenthi una sentida
plática el Rvnt. Sr. Rsgent.

Els concurrents prenen la Comunió; i

seguidament s'organitza la Processó i's
coloca el Santíssim en el Monument.

A la tarde són molt visitats els
Sagraris i adoració de Jesús Crucificat
en el Temple parroquial i capelles de
les MM. Mercedaries i de l'Hospital de
Sant Joan Baptista.

Com que'l temps sembla mantenirse
en una relativa seguretat, a les deu del
vespre surt de la Església parroquial la
solemne professó de costum, la que,
com sempre, resulta una grandiosa de-
mostració de la fe religiosa del nostre
poble, pels nombrosos portants d'atxa
que hi figuren.

Set són els misteris que hi van, ade-
més del Sant Crist i una nova Veracreu
en quins braços i pal hi estan pintats els
els atributs de la Passió.

La música de Capella, dirigida pel
Mtre. Torrens, va junt al misteri de la
Verge Adolorida, acompanyantlo també
més endavant la música d'El Retiro;
tantant la professó el Sant Sepulcre soto
talem, qui porta al seu darrera la repre-
sentació de l'Ajuntament.

Entrada a l'Església, és portat el mir-
rri de la Verge a casa la segona admi-
nistradora, l'apreciada compatricia do-
nya Maria Carbonell de Pañella.

DIVENDRES

Els Oficis de ritual en la Parroquia i
Capelles, plens de fidels, amb assisen-
cies de les autoritats.

A la tarda gran munió de devots om-
plen la casa de Deu per escoltar al Re-
verent Dr. D. Pere Villar, Rector de les
Escoles Pies de Vilanova.

A la vetlla, és visitadíssima la «Mater
Dolorosa», en sa nova residència, ex-
pléndidament exornada amb plantes i
flors naturals i profusament enllume-
nada amb cera.

A les deu del vespre surt la professó,
que constitueix la més magnífica exte-
riorització de la fervorositat cristiana
sentida envers la Verge per la espiritua-
litat i la bellesa femenina.

Entrada de retorn a la Església la sacra
imatge és conduida processonalment al
domicili de la nova administradora, la
distingida i estimada dama D.ª Rita
Vias Camps, vda. de Batlle, que amb la
no menys apreciada compatricia donya
Salvadora Soldevila Vigó la tindran a
son cuydado fins a la setmana santa de
any prop·vinent.

Les taules petitores d'almoines que
en l'Església Parroquial tenia col·loca-
des la Conferència i Roper de Sant Vi-
cens Paul, pel sosteniment dels pobres
que tenen adoptats durant el dijous i
avui han donat una recullida de 127'20
pessetes.

Durant els dies sants han cremat en
el monument de la Capella de Sant Joan
Baptista, 120 ciris.

Noves varies

El passat dissabte, dia 31, se celebrà en
la sala de lo Contenciós Administratiu del
Palau de Justicia de Barcelona, la vista
del recurs interposat per l'ex-funcionari
municipal don Miquel Solà Puigcerçós
contra una providència gubernativa que
anul·l el concurs celebrat pel Municipi en
el qual fou nomenat Secretari.

El distingit lletrat i diputat a Corts per
aquest districte don Josep Bertrán i Mu-
situ, que representava al recurrent, apor-
tà al tribunal un brillantíssim i irrecusable
informe en pro de les justes reclamacions
del seu p'trocinat.

Per notícies de l'Havana se sab que ha
mort en aquella capital, en la Quinta de
salut «La Balear», el volgut compatrici
D. Francisco Grau Robert, últim propie-
tari que fou de la acreditada i popular con-
fiteria «La Perla», d'aquesta vila.

Descansi en pau i transmetem a la seva
desconsolada viuda i filles, nostre condol.

Per la Comissió d'Hisenda de la Dipu-
tació Provincial han sigut aprovats els
comptes municipals de Sitges de l'any 1915

Per a refer sa salut un bon xic quèbran-
tada per malaltia, ha fixat sa residència
en un xalet de les afores el diputat provin-
cial radical don Josep Mir i Miró.

Impremta Sant Joan, 6, Vilanova

Antiga tenda El Paraíso de Josep Masip

Objectes d' Escriptori, Joguines, Quincalla, Llosa, Porcellana
Parelladas, 9 : SITGES :

DISPOSABLE PER A ANUNCI

Accessoris per a totes marques i cines: coll, paper-carbó, &c.

Leandre Carbonell

Sant Pere, 12 : SITGES

Camiseria y Grobateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas á mida

SELLOS de cautxú,

de goma i de metall

Tampons

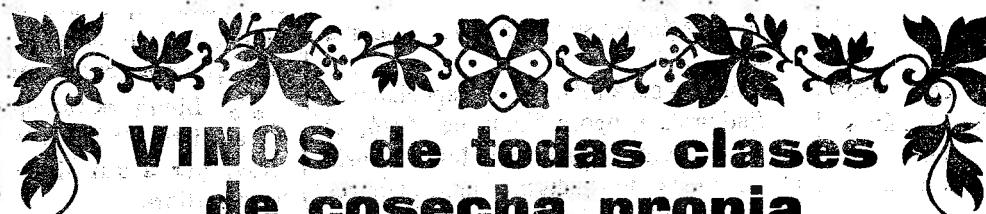
Fetxadors

Numeradors

9, Parelladas, 9

DISPOSABLE PER A ANUNCI

Disponible

**VINOS de todas clases
de cosecha propia**

Bodegas LA SITGETANA de Juan Magrans

DESPACHO:

Calle de Aragón, 339, chaffán a Bailén, BARCELONA

Moscatel dulce y seco * Milvasía de Sitges superior

VINOS

Tinto * Claret Rosado * Vinagre

Disponible

DISPOSABLE PER A ANUNCI

Aficionats al FOOT-BALL : llegíu el gran follet

Fo que debe saber el árbitro - Fo que deben saber los jugadores - Lo que debe saber el público

Preu, 30 céntims

ES VEN AQUI

9, Parelladas, 9